सल्वानाꣳ राजानोऽभविष्यन्मम ब्राह्मणा मम वैश्या यत्तु मऽएतावत्कर्मणः समापि तेन मऽउभयथा सल्वान्प्रजातिरेक्ष्यतऽइति स एष एव श्रीरिष यश एषोऽन्नादः ॥१०॥ एतद्ध वै तद्धाणिडल्यः । वामकक्षायणाय प्रोच्योवाच श्रीमान्यशस्व्यन्नादो भविष्यसीति श्रीमान्ह वै यशस्व्यन्नादो भवति य एवं वेद ॥११॥ स एषोऽग्निः प्रजापतिरेव । ते देवा एतमग्निं प्रजापतिꣳ संस्कृत्याथास्माऽएतत्संवत्सरेऽन्नꣳ समस्कुर्वन्य एष महाव्रतीयो ग्रहः ॥१२॥ तमध्वर्युर्ग्रहेण गृह्णाति । यद्गृह्णाति तस्माद्ग्रहस्तस्मिन्नुद्गाता महाव्रतेन रसं दधाति सर्वाणि हैतानि सामानि यन्महाव्रतं तदस्मिन्त्सर्वैः सामभी रसं दधाति तस्मिन्होता महतोक्थेन रसं दधाति सर्वा हैता ऋचो यन्महदुक्थं तदस्मिन्त्सर्वाभिर्ऋग्भी रसं दधाति ॥१३॥ ते यदा स्तुवते यदानुशꣳसति । अथास्मिन्नेतं वषट्कृते जुहोति वौगिति वाऽएष षडितीदꣳ षड्विधमन्नं कृत्वास्माऽअपिदधात्यात्मसंमितं यद्ध वाऽआत्मसंमितमन्नं तद्वति तन्न हिनस्ति यद्भूयो हिनस्ति तद्यत्कनीयो न तद्वति ॥१४॥ स एष एवार्कः । योऽयमग्निश्चितस्तस्यैतदन्नं क्यमेष महाव्रतीयो ग्रहस्तदर्क्यं यज्जुष्ट एष एव महांस्तस्यैतदन्नं व्रतं तन्महाव्रतꣳ सामत एष ऽऽएवोक्तदन्नं थं तदुक्थमृक्तस्तदेतदेकꣳ सत्त्रेधाख्यायते ॥१५॥ स एष संवत्सरः प्रजापतिरग्निः । तस्यार्धमेव सावित्राण्यर्धं वैश्वकर्मणान्यष्टाविवास्य कलाः सावित्राण्यष्टौ वैश्वकर्मणान्यथ यदेतदन्तरेण कर्म क्रियते स एव सप्तदशः प्रजापतिर्यो वै कला मनुष्याणामन्नं तद्देवानाम् ॥१६॥ तद्वै लोमेति द्वेऽअन्नरे । त्वगिति द्वेऽअसृगिति द्वे मेद इति द्वे माꣳसमिति द्वे स्नावेति द्वेऽअस्थीति द्वे मज्जेति द्वे ताः षोडश कला अथ य एतदन्तरेण प्राणः संचरति स एव सप्तदशः प्रजापतिः ॥१७॥ तस्माऽएतस्मै प्राणाय । एताः षोडश कला अन्नमभिहरन्ति ता यदानभिहर्तुं ध्रियन्तेऽथैता एव जग्धोत्क्रामति तस्माद्ध हैतदशिशिषतस्तृप्तमिव भवति प्राणैरध्यमानस्य तस्माद्ध